

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201329
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619201329.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobkyne K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. O. Q. XXXX/X, M., proti žalovanému K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. U. XXXX/X, T., o zaplatenie 709,10 Eur s príslušenstvom, o späťvzatlí žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Partizánske, č. k. 6C/49/2019-36 zo dňa 09. marca 2020, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 6C/49/2019-36 zo dňa 09. marca 2020, a konanie z a s t a v u j e .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 667,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 667,80 eur od 11.11.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.), žalobkyňu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,36% (výrok III.), a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Partizánske súdny poplatok za žalobu vo výške 40,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok IV.). V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 709,10 eur s úrokom z omeškania 15% ročne od 01.07.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania, z toho dôvodu, že žalovaný dňa 04.11.2018 ako vodič viedol motorové vozidlo, pričom spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej ona utrpela zranenia. Za tento skutok bol odsúdený Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 3T 11/2019. Lekárskym posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia jej bola priznaná náhrada za bolesť vo výške 35 bodov. Žalovaný jej škodu neuhradil. Skutkový stav medzi stranami nebol sporný. Žalovaný spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k zraneniu žalobkyne. Rozsah jej zranení zodpovedá 35 bodom podľa zákona č. 437/2004 Z. z. a je určený lekársym posudkom zo dňa 24.08.2019. Žalovaný ako prevádzateľ motorového vozidla v zmysle § 427 ods. 1 OZ zodpovedá za škodu, ku ktorej došlo v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Určenie výšky bolestného vyplýva zo zákona č. 437/2004 Z. z. a vychádza z lekárskeho posudku. V posudzovanom spore výška bolestného zodpovedá 35 bodom. Hodnota jedného bodu je určená podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. a na každý rok je vyhlásená opatrením ministerstva zdravotníctva. Pre rok 2018 je hodnota jedného bodu 19,08 eur, preto súd žalobkyňu priznal z titulu bolestného sumu 667,80 eur. (19,08 eur / bod x 35 bodov). Popri istine súd priznal žalobkyňu aj úrok z omeškania, a to podľa § 517 ods. 2 OZ z priznanej sumy bolestného v zákonnej výške 5% ročne od 11.11.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Z právneho posúdenia veci súdom vyplýva, že žalobkyňa nemá nárok na bolestné zodpovedajúce bodovej hodnote z roku 2019 (ako sa uvádza v žalobe), ale z roku 2018, kedy bola hodnota bodu 19,08 eur, na rozdiel od roku 2019, kedy bola 20,26 eur, pretože k poškodeniu zdravia žalobkyne došlo v roku 2018, nie v roku 2019. V časti o zaplatenie sumy 41,30 eur (709,10 eur - 667,80 eur) s úrokom z omeškania

teda uplatnený nárok dôvodný nie je. Nárok nie je dôvodný ani v časti úroku z omeškania prevyšujúceho zákonný úrok z omeškania 5% ročne (teda v časti úroku z omeškania vo výške 10 % ročne), pretože v súlade s § 517 ods. 2 a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. možno v občianskoprávných vzťahoch priznať veriteľovi úrok z omeškania najviac do výšky vyplývajúcej z citovaných predpisov. Okrem toho nárok v časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 01.07.2019 do 10.11.2019 preukázaný nebol, pretože z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovanému lehota na plnenie plynula do 30.06.2019. Ako bolo uvedené vyššie, žalovaný mohol dobrovoľne plniť ešte dňa 10.11.2019, v omeškaní je teda až od 11.11.2019. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 667,80 eur / 709,10 eur, čo je 94,18%. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 41,30 eur / 709,10 eur, čo je 5,82%. Rozdiel je vo výške 88,36% (94,18% - 5,82%) v prospech žalobkyne. Preto súd žalobkyni v tomto rozsahu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodená od súdnych poplatkov. Žalovaný od súdnych poplatkov oslobodený nie je, preto mu súd uložil podľa výsledku konania povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Výška súdneho poplatku je 6% zo základu, ktorým je žalobkyni priznané plnenie, čo je po zákonných zaokrúhleniach 40,- eur (6% z 667 Eur zaokrúhlené nadol).

2. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.03.2020 (teda v priebehu plynutia odvolacej lehoty) žalobkyňa oznámila, že na podanej žalobe netrvá a túto berie späť. Žiadala konanie zastaviť.

3. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby nevyjadril.

4. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

5. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

6. Žalobca má v civilnom sporovom konaní dispozičné oprávnenie, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom. Má postavenie tzv. dominus litis (pán sporu), ktoré ho oprávňuje svojimi procesnými úkonmi ovplyvňovať priebeh súdneho konania (tzv. dispozičný princíp občianskeho súdneho konania). Dispozíciou s konaním je aj späťvzatie žaloby. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a meritórne vo veci nerozhodoval.

7. Keďže žalobkyňa vzala svoju žalobu späť v priebehu konania, skôr, ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a žalovaný nevyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby pripustil a v zmysle § 370 ods. 2 CSP súčasne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

8. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa tým, že podala žalobu a následne ju bez uvedenia dôvodov vzala späť. Keďže žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli (žalovaný bol v celom konaní nečinný), odvolací súd náhradu trov žalovanému nepriznal.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).